

โซคชะตา..... พาให้พบเจอ

นำเสนอเมื่อ : 27 พ.ย. 2552

โซคชะตา พาให้พบเจอ

มีชายหญิงคู่หนึ่งรักกันมาก คบกันมา 3 ปี ทั้ง 2 ตกหลุมรักกัน
เมื่อกำหนดวันวิวาห์เรียบร้อย ฝ่ายชายเองก็รอคอยวันที่จะแต่งงาน
ต่อมาไม่นานฝ่ายชายรู้ว่า คู่รักของตนแต่งงานกับคนอื่นอย่างกะทันหัน
โดยฝ่ายหญิงเองก็เต็มใจ ไม่ได้ถูกบังคับแต่อย่างใด
เมื่อได้ทราบข่าว เขาทั้ง งง และ เสียใจ มาก
ร้องไห้ไม่กินไม่นอน ไม่นานก็ป่วยหนักเพราะตรอมใจ

เวลาผ่านไป ฝ่ายชายป่วยหนักขึ้นเรื่อยๆ ไปหาหมอเท่าไรก็ไม่ดีขึ้น
ขณะที่นอนชมอยู่ที่บ้านนั้น มีหลวงตาแก่ๆ ผ่านมา
เมื่อมาถึงหลวงตาหยุดอยู่ที่หน้าบ้าน แลมองเขาไปในบ้านจึงเคาะประตู
เด็กรับไข่ออกมาเปิดประตูพบว่าเป็นพระ จึงบอกว่า ไม่ทำบุญนิมนต์ช่างหนา
หลวงตาก็ยิ้มอย่างมีเมตตาแล้วพูดว่า อาตมาไม่ได้มาบิณฑบาต
ในบ้านมีคนป่วยไข้อยู่ อาตมาพอมีความรู้ทางด้านการแพทย์นิดหน่อย
ไม่ว่าจะพอช่วยได้หรือไม่ เด็กรับไข่ออกมาก็รีบนำเอาข้าวต้มร้อนมาให้
ต้องขอไปถามเจ้านายก่อน เด็กรับไข่ออกไปเฝ้าเจ้านาย
เจ้านายตอบอย่างตัดรำคาญว่าอยากเขามา ก็เขามา!

เมื่อหลวงตาเข้าไปพบที่ห้องนอนพบว่า
ชายคนดังกล่าวนอนอย่างหมดอาลัยตายอยากอยู่บนเตียง
สีหน้าซีดเซียว ร่างกายซูบผอมประหนึ่งครึ่งคนครึ่งศพ
เด็กรับไข่นำมาถวายหลวงตา พร้อมจัดเก้าอี้ถวายข้างๆ เตียงของชายคนนั้น
หลวงตาก็ยิ้มแล้วพูดว่าอาการหนักเลยนะ
ชายคนนั้นนิ่งเงียบไม่สนใจในสิ่งที่หลวงตาพูด
หลวงตาตรวจอาการพอเป็นพิธี จึงกล่าวว่า โทรมมากเลยนะ
ชายคนนั้นไม่สนใจ หลวงตาบอกว่าไม่เชื่อ ลองมองที่กระจกสิ
ชายคนนั้นไม่สนใจ แต่ขณะที่หันดูชายไปก็กระจกแดงตัวในห้องนอน
เขามองเห็นภาพของคนรักที่อยู่โน่นนั้น ไม่นานภาพของคนรักก็ค่อยๆ จางหายไป
กลายเป็นภาพทิวทัศน์ชายทะเล

ที่ชายทะเลแห่งนั้นเงียบสงบ ไม่มีคนผ่านไปมา
ขณะที่ชายคนที่ป่วยนั้น มองภาพในกระจกด้วยความสนใจนั้น
เขาพบว่า มีศพหญิงสาวนอนเปลือยกายอยู่ที่ชายหาด
เวลาผ่านไปสักครู่ มีชายคนหนึ่งเดินผ่านมา
เขามองเห็นศพหญิงคนนั้นด้วยความรังเกียจ แล้วเดินผ่านไปอย่างรวดเร็ว
ต่อมาพักใหญ่มีชายอีกคนหนึ่งเดินผ่านมา เขามองเห็นศพนั้น
เขาจึงส่ายสรวลหัวเราะออกมาคลุมร่างของหญิงคนนั้น แล้วเดินจากไป
พักใหญ่ๆ อีกเช่นกัน มีชายอีกคนหนึ่งเดินผ่านมา
เขาพบคนนอนมีผ้าคลุมอยู่ จึงเปิดออกดู เมื่อพบว่า เป็นศพ
ด้วยใจสังสาร จึงจะฝังให้เรียบร้อย แต่ก็ไม่มีเครื่องมือจะขุด
เขาจึงตัดสินใจใช้มือทั้ง 2 ข้างๆ ค่อยๆ กอบทรายขึ้นมา
เขาทำแบบนั้นไปเรื่อยๆ จนเย็น พอได้หลุมใหญ่พอสมควร
จึงได้ฝังศพหญิงคนนั้นเรียบร้อยแล้วจากไป

จากนั้นภาพในกระจกก็เปลี่ยนเป็นภาพของศพหญิงคนนั้น
และก็ค่อยๆ เปลี่ยนเป็นภาพของหญิงคนรัก เขาได้เห็นก็ตกใจ
พอสังเกต ก็ปรากฏเป็นภาพชายคนที่ 2
แล้วก็ค่อยๆ จางหายไป เหลือแต่เงาของตัวเองในกระจก
ทันใดนั้นหลวงตาพูดว่า ทีนี้เขาใจรึยัง ศพนั้นคือคู่รักของโยม
ชายคนที่ช่วยฝังศพเธอ ผู้กวนส่นกับเธอหนึ่งชาติ
ชาตินี้เธอเลยแต่งงานกับเขา ส่วนโยมช่วยคลุมศพเธอ
จึงผู้กวนส่น 3 ปี ตอนนั้นครบ 3 ปี วาสนาสิ้นแล้วก็ต้องจากกัน

เมื่อชายคนนั้นฟังจบก็กระอักเลือดออกมา เด็กรับไข่ออกมาก
หลวงตาก็ยิ้มแล้วบอกว่า โยมรอดแล้ว เมื่อโยมกระอักเลือดเอาเลือดเสียออกมาแล้ว
ต่อมาไม่นานชายคนนั้นก็ได้ออกบวชในที่สุด

คนเราเจอกัน ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ ความสัมพันธ์ พ่อ , แม่ , พี่ , น้อง ,
ญาติ , เพื่อน , ศัตรู , คนรัก ฯลฯ ไม่ใช่ของเลื่อนลอย

เมื่อมีวาสนา ไม่ต้องเรียกร้อง ถึงเวลาที่มาเจอกัน
เมื่อสิ้นวาสนา ก็ต้องจากกัน รังยั้งไปก็ไม่อยู่
ในตอนที่ยังไม่วางจากกันนี้ คุณทำได้ดีทำดีต่อคนของคุณหรือยัง
เพราะถึงเวลาที่ต้องจากกัน ไม่ว่าคุณจะมีเงินหรืออำนาจล้นฟ้า ก็เรียกมันกลับคืนมาได้ ทำดีต่อกันไว้ดีกว่า เพราะไม่มีใครรู้ว่า
เราจะต้องจากกันเมื่อ

ที่มา..fwmal

เพลงพรหมลิขิต - นันทิดา แก้วบัวสาย